

Afscheidsplechtigheid Harte

Zaterdag 19 januari 2013, 14 u., aula stedelijke begraafplaats Mechelen

1) Begroeting

Muziek: Kadril, ceedee "All the best".

Aanwezigen krijgen een kaartje met daarop een hartje getekend. Dit komt later in de dienst aan bod.

2) Binnenbrengen kist

Muziek: Mega Mindy: "Mega Kleine Held" <http://www.youtube.com/watch?v=U9pz24jDjOs>

3) Start dienst met een lied

Ageeth de Haan: "Dag Vlinder" <https://itunes.apple.com/nl/album/vlinder/id531849955?ls=1>

4) Onthaal

a. Verhaal "over de grote rivier"

Op een dag zei haas tegen wasbeer :

'Ik moet op reis, maar ik kan jou niet meenemen.

Eend, olifant en muis blijven hier bij jou.'

'Ga je dan helemaal alleen op reis ?' zei wasbeer.

'Wij kunnen je toch helpen ? Je moet een rivier oversteken

en die is heel breed en heel diep.'

Haas knikte. 'Ja, het is een grote rivier.

Maar ik kan hem in mijn eentje oversteken.

Breng jij me tot aan de oever ?'

Ze liepen samen naar de rivier.

Op de oever zei haas : 'Nu moet ik echt gaan.

Jij blijft hier, bij eend, olifant en muis.

Je kunt aan me denken, als ik er niet meer ben.

En ik vind het fijn als je eend, olifant en muis

verhalen over me vertelt.'

Haas omhelsde wasbeer.

Even hielden ze elkaar stevig vast.

'Ik had graag bij je willen blijven,' zei haas.

Toen liep hij naar het water.

Hij stak zijn poot omhoog en zwaaide

voor de laatste keer.

Haas verdween tussen het riet.

Wasbeer zag hem nergens meer.

Hij hoopte dat haas veilig aan de overkant
was gekomen en het daar mooi vond.
Verdrietig ging wasbeer op een steen zitten.
Hij huilde een beetje.

De tranen brachten hem op de een of andere manier wat troost.
Hij dacht aan haas.
Haas had vaak gezegd : 'Alles heeft een begin en een eind.'
'Dat is zo,' fluisterde wasbeer.
Hij haalde diep adem en zei hardop : 'Alles heeft een
begin en een eind.'

Toen liep wasbeer naar huis.
Hij omhelsde eend, olifant en muis.
'Haas is de grote rivier overgestoken,' zei hij zacht.
'Komt hij nog terug ?' vroeg olifant.
'Nee,' zei wasbeer. 'Haas blijft aan de overkant.'

Eend, olifant, muis en wasbeer gingen een eindje wandelen. Ze dachten allemaal aan haas.
Opeens struikelde olifant over een steen. Hij viel en zijn trompet rolde uit zijn tas.

Olifant raapte zijn trompet op en begon een liedje te spelen.
Eend sloeg de maat en muis pakte zijn fluit.

Ze maakten de hele avond muziek
en zelfs wasbeer danste mee.
Het was al nacht toen ze naar huis gingen om te slapen.

'Wasbeer, slaap je al ?' vroeg muis.
'Mmm,' antwoordde wasbeer.
'Denk je dat haas onze muziek gehoord heeft ?'
'Natuurlijk,' zei wasbeer gapend.
'Dan moeten we vaker muziek maken.'
'Ja,' fluisterde wasbeer.
Toen was het weer stil.
Alleen de wind ruiste door de bomen.

(Armin Beuscher en Cornelia Haas)

b. Schets 'leven en ziekte' Harte + wat is er juist gebeurd maandagmorgen

Zondag was het in de voormiddag brunch voor Hartes verjaardag voor de grote familie. Omdat ze zich niet zo goed voelde, ging ze bij opa op de zetel rusten. De rest van de dag bleef de hoofdpijn zeuren en ondanks een medicijn, ging dat nooit echt over. Voor de zekerheid heeft mama dan naar Leuven gebeld. Ter observatie zouden papa en Harte dan een nachtje naar Leuven gaan. Die nacht werd Harte een viertal keren wakker. Tegen de ochtend kreeg ze een stuipaanval die gestabiliseerd werd. Een beetje later nog een, en nog een... Ontzettend snel en erg onverwacht. Die laatste was fataal. De dokters noemen het een inklemming, de tumor schakelde een voor een de levensfuncties uit... Ons Harteke heeft geen pijn geleden, is eigenlijk in haar slaap gestorven. Ze werd omringd door vele artsen en verpleegkundigen, ook papa was bij haar.

5) Verhaal juf Monique: Harte gaat naar school

Monique is een juf van Villa Zonnebloem, ze kent al onze kindjes. Jenne zal binnenkort bij haar in de klas zitten.

Er was eens een klein meisje,
ze huppelde de school binnen.
Haar broer was trots
dat zij ook mocht komen,
hij glunderde in stilte.

'Ik ben Harte, wie ben jij?'
Ze schudde haar krullebol:
'Gaan we nu dansen?'
Ze stond van voor,
kon het goed en
haar ogen straalden.
Lippenstift en hoge hakken,
een kleed in 't groot
zo had ze het graag.

Luide stem
eerste stem
slimme stem,
dat knappe meisje,
je hoorde haar wel.

Op een lentedag zag ik ze weer dansen,
ze was al wat gegroeid.
Er waren nog kinderen bij
een heleboel.
Ik zag in het spotlicht dat meisje,
en keek alleen naar haar.
Ze was die dag een prinses.

Het werd winter
en grote broer
danste
hij stond van voor,
hij kon het goed,
ik keek alleen naar hem.

Ik beloof je kleine broer,
als het weer lente wordt,
dat ik je iets zal vertellen
over de dans
over haar stem,
en over jullie prinses.

liefs,
Monique

6) Muziek: “Mama moet komen” – koor Les Amis de P.

Raymond Van Het Groenewoud – “mama moet komen”

mama moet komen
mama moet komen
mama, dek me toe
krijg ik een snoepje
krijg ik wat drinken
mama, dek me toe

heel de dag heb ik gespeeld
op straat en in de school
mijn schoenen vol met modder, ja
maar morgen zijn ze schoon

mama moet komen
mama moet komen
mama, dek me toe
krijg ik een snoepje
krijg ik wat drinken
mama, dek me toe

<http://www.youtube.com/watch?v=bvVErq6ZdUw>

Het koor paste de tekst aan, zodat afwisselend “*mama moet komen, papa moet komen*” gezongen werd.

7) Getuigenissen

a. Lieven (broer van Johan, oom van Harte)

Harte,

Ik weet zeker dat je me hoort, als ik dit tegen je zeg.
Niet omdat ik geloof dat je ‘ergens’ rondzweeft,
wel omdat alle mensen die je kennen, van je houden, voor je gezorgd hebben dit horen.
En in die mensen leef jij voort.
Want, weet je,

Harte

-zotte mie, omringd door zotte mensen-
jij bent niet echt weg
of toch niet helemaal
jij bent hier, bij ons
jij blijft aanwezig in de Alfred Nobelstraat 24, in de Alfred Nobelstraat 4, op Schonenberg 188, in Villa
Zonnebloem
en op al die andere plaatsen waar je een beetje -of veel- thuis was
bij al die andere mensen die je graag zien.
Want, weet je,

Harte

-sterke meid van sterke ouders-
wij gaan je niet vergeten
-nooit-
wij moeten wel nog wennen
aan jouw nieuwe plaats in ons leven.
Beloof me
dat jij óns niet vergeet.

Aan Elke en Johan, Tijn en Jenne,

Pijn heeft tijd nodig
- neem die tijd-

pijn heeft ruimte nodig
- geef die ruimte-

pijn moèt...
- doe wat moet.
En geef Harte
wat Harte toekomt

namelijk
gelukkige ouders
en gelukkige broers.
Dat verdient ze!
En jullie ook.

Lieven

b. Silke (nichtje)

Jouw hartslag is de beat van mijn muziek.
Zonder deze bastoon is het niets.
Jij bent muziek
Elk genre kan je bespelen
Iedereen houdt van jou
Welk genre je ook bent
Zonder jou kan niemand leven

Silke Massant

c. Frieke (dikke vriendin van Harte, dochter van collega van mama)

Door Harte heb ik ontdekt hoe leuk slaappartijtjes zijn
De eerste keer wist ik niet wat er ging gebeuren
Nu vertel ik jullie dit in geuren en kleuren
Harte brabbelde toen de dag al rond
Zo leuk dat ze dat vond
't was niet fijn toen Elke haar terug kwam halen
Vanaf toen was het duidelijk : Harte heeft mijn liefde voor haar weten scharen
Wat miste ik jou al direct, hoe moest ik dat oplossen en toen gaf ik mijn pop jouw naam
Gelukkig kwam je nog eens logeren
Je was nog niet groot
maar kreeg je kleren zelf uit tot volledig bloot
Je ging gewoon mee in bad
we hadden veel plezier want we houden alle twee van dat warme nat
En ik wist : voor altijd is Harte mijn lieve, echte zotteke
Ze geeft mij graag knuffels en een 'totteke'
Mijn mama zei soms 'In jouw kamer kan het logeerbed niet in'
Ik had wel door : ik krijg mijn zin
Door wat op te ruimen past het er wel weer in

En dan was Harte geen prinses maar een koningin
Want ze kwam in mijn paleis
stamp vol met playmobiel, boekjes en barbies
Een zittende kont hebben wij niet
Binnen en buiten zo snel dat je ons niet ziet
Water, trampoline en go-cart dat kan in de zon
Dansen dat kan je tot tegen 't plafond
Ik ken niemand anders zoals jij
Jij maakt mij altijd blij
Nu kan ik niet meer vanuit mijn bed in je oor fluisteren 'slaap wel'
Nu zeg ik elke nacht 'slaap zacht Harte'

Ik mis je , Fieke

d. opa Jef (vake Elke)

Plotseling was het er, einde november.
Je sliep op onze zetel, je sliep.
We dachten dat je niet meer wakker werd.
Alles ging toen snel. Bonheiden, Leuven.
"Jij krullenkop," dachten we nog. " Geef het niet op.
Je redt het wel."
Je herleefde om ons te zeggen:
"Mijn oma Mieke, mijn opa Jef,
De liefste mensen van de hele wereld."
De laatste dagen vond je jezelf een verwend nest,
met al je cadeautjes van de vrienden, de burens.
Kerstmis, Nieuwjaar lag in het verlengde.
Je genoot van je herkregeven vrijheid.
Je leek wel klaar voor je zesde verjaardag.
Dat was niet afgesproken. Want "die" zou je overslaan.
Liever zeven, dan kan ik lezen.
Want lezen is leuk. Je leerde het bijna jezelf.
Na zondag werd alles stil...
Maar als we nu aan je denken, horen wij je schaterlach,
Horen we "Blablabla"... en "gekke opa, lieve oma,"
zien we je guitige lach

en die speelse blik
die je Jenne ook al leerde.
Harteke, bedankt om al het schone.
Je blijft in ons hart als “ons Harteke” wonen.
Je weet, we hebben geen kinderliedje.
Daarom spelen we nu een “grote mensen liedje”.
Nog een dikke zoen van oma Mieke en opa Jef

8) Muziek: : Le Renard et la Belette

Anekdote

Harte heeft altijd erg graag gezongen, ze zong eigenlijk bijna altijd. Soms moesten mama en papa aan tafel vragen of ze even wou stoppen met zingen. In de auto deden we om de beurt: een cd voor de kindjes en een cd voor mama en papa. Maar op de duur vond ze de cd's van mama en papa even leuk, en vroeg ze: 'dat cd-tje van die drie meisjes'...

Nummer live gebracht door Klaas Delrue en Tom Kestens: **Le Renard et la Belette** (Laï's)

<http://www.youtube.com/watch?v=qMGppxQpgyM>

Le renard et la belette - Laï's

C'est dans 10 ans je m'en irais
J'entends le loup et le renard chanter

C'est dans 10 ans je m'en irais
J'entends le loup et le renard chanter

J'entends le loup et le renard et la belette
J'entends le loup et le renard chanter

J'entends le loup et le renard et la belette
J'entends le loup et le renard chanter

C'est dans 9 ans je m'en irais
La jument de michau a passé dans le prés
La jument de michau et son petit poulin
Ont passé dans le prés
Ont mangé tot le foin

L'hiver viendra, les gars, l'hiver viendra
La jument de michau est s'en repartira

L'hiver viendra, les gars, l'hiver viendra
La jument de michau est s'en repartira

9) Getuigenissen

a. Nora (beste vriendinnetje van Harte)

Nora is meerdere keren in ziekenhuis op bezoek geweest – Nora verwerkte haar verdriet door spontaan te zingen en te improviseren. Mama Sofie noteerde op een avond het volgende geïmproviseerde liedje. De melodie denk je er zelf maar bij.

als ik jou toch zag nog even
ik vind jou zo leuk
als je mij toch zag
ik vind het mooi te leven
ik ben toch zo boos

als je mij toch zag
dan zie ik een mooie lach
als ik jou toch zag

ik ben blij als je mij zag
en ik zeg hoe het gaat : nie-iet goed, nie-iet goed
als je bij mij komt zeg ik hoe het gaat
want ik ben zo-o bang

Als je mij toch zag
vond ik jou zo leuk

b. Oma Paule (moeke van Johan)

Lieve Hartemie,

Wekenlang ben ik blijven hopen. Tegen beter weten in maar ik kon niet anders. Wekenlang wenste ik je iedere avond alle kracht om te vechten. En ik hoopte. Op een wonder... Op de medische vooruitgang... Op de menselijke kracht....

Zondagavond voelde ik dat de vijand te sterk was. Ook de 'soldaten' uit de bestralingsmachine konden de slechte cellen niet aan. Maandagmorgen ben je dan gegaan.

Nooit zullen we je nog zien en horen lachen, je bij wijlen franke mond horen, je mopjes horen vertellen waar je steevast zelf het hardste mee lachte..... Nooit zal je nog fietsen naar school, plezier hebben in het zwembad en mij als duikboot gebruiken of genieten van de avonturen van Mega Mindy.

Nooit zal ik nog op je eindeloze vragen mogen antwoorden. Ik zal het missen.....

Het is zo verdomd onrechtvaardig dat een levenslustig kind zo 'n dodelijke ziekte krijgt. Wat kan de zin daarvan zijn?.....

Je hebt hoe dan ook een spoor gevormd in het leven van elk van ons en dat is goed. We zullen blijven weten dat je er geweest bent en in ons hart zal je blijvend aanwezig zijn.

c. Tante Lieveke (meter van Harte, zus van Elke)

Liefste Harteke,

Normaal gezien vloeien de woorden uit mijn pen.....Je mama en papa vroegen aan mij.....heb jij je tekstje voor Harte ? Goh....het lukt me niet....vraag me niet waarom....is het omdat ik te veel wil zeggen en niet weet waar te beginnen of zijn het de tranen en de krop in de keel die de bovenhand nemen....

Ik heb toch geprobeerd om iets aan jou en aan alle mensen hier te vertellen....al is dit maar een peulschil van wat ik zou willen zeggen aan iedereen.

'Tante Lieveke' ... 'Ja Harteke'heeft de jouwe een bril op ? Ja Harteke....OK dan weet ik wie het is.....Is het kaboutert Klus ? Dit spelletje : Wie is het ? speelden we vaak in het ziekenhuis en jij won ! Keer op keer !

Liefste Harteke....wie gaat er nu op woensdagmiddag aan mij vragen of ik lippenstift bij me heb ? Jouw mama en papa zagen vaak onmiddellijk dat je bij tante Lieveke geweest was....haartjes in staarten of vlechten....nageltjes gelakt.....geparfumeerd en lippenstift op !

Toen we samen in de kerstvakantie met Toon naar K3 gingen kijken zat je bijna de ganse film op mijn schoot....en ik genoot ! Ik genoot van jouw 'niet stilzitten' – ik genoot van jouw omhelzing – ik genoot van jouw schaterlach -

Ik genoot ervan hoe je me zei dat het niet snapte jouw ritueel voor het slapengaan een tijdje geleden.

Ja ik ben boos ! Omdat ik je niet meer in mijn buurt heb....we zouden nog zoveel dingen samen met Toon gaan doen....

We zouden in de zomer nog op het strand gaan liggen aan de zee en een cappuccino drinken en een melksnor hebben....want jij vond altijd dat ik als de beste gekke bekken kon trekken.

Harteke ik ga je missen die woensdagen bij oma en opa.

Mijn mooiste moment met jou.....zoals Poeh beer zeiheel lang geleden....heel heel lang geledenvorige week donderdag ongeveer, lag je in mijn armen en we waren plannen aan het makenen Toon die zou wel met ons meedoen.....

Harteke....afscheid nemen is niet mijn sterkste kant.....je gaat wel weg maar je verlaat me niet.....

En jij zou nu eindigen met 'blablabla'hele dikke knuffel van jouw zotte tante Lieveke.

10) Schrijven van wensen

Anekdote:

Op de leeftijd van 1, 6, 12 en 18 jaar doen we een speciaal feest voor de grote familie: broers en zussen, meters en peters, oma's en opa worden dan uitgenodigd. Elke keer wordt dan 'de doos' boven gehaald. In de doos kan al wie wil iets stoppen: een kadootje, een tekstje, een gedicht... De bedoeling is dat als Tijn, Harte en Jenne 18 worden, ze de doos mogen opendoen en kijken hoe de familie hen beleefd heeft in die jaren,... bij wijze van start van het 'volwassen leven'.

Papa en mama besloten vorige week, toen Harte 6 werd, dit ritueel toch niet te houden. Maar Hartekes doos die ze al heeft, zal niet open gedaan worden als ze 18 is. Maar iedereen die wil kan nog een laatste wens in de doos komen stoppen. Noteer deze wens op het kaartje met het hartje – getekend door Harte – dat je in het begin kreeg. De doos werd gemaakt door de klasgenootjes van Harte.

Bij het volgende liedje krijgt iedereen de tijd om iets neer te schrijven, dat straks, bij het groeten kan meegenomen worden.

Muziek: "Slaap zacht kleine Vlinder" – Ageeth De Haan

<https://itunes.apple.com/nl/album/vlinder/id531849955?ls=1>

11) Getuigenissen

a. Toon (peter van Harte)

Harte, Harte, Harte,

Hoe is het mogelijk dat ik, jouw zotte peter, hier nu van jou afscheid moet nemen en niet omgekeerd!

Dit moment komt me veel te vroeg.

Ik had nog zoveel plannen die ik samen met jou wilde doen.

Maar dat vieze beest in je hoofd besliste er duidelijk anders over.

Ik zal je steeds blijven bewonderen voor je kracht en je doorzetting de laatste weken. Je bleef maar gaan tot die maandagochtend.

Maar ik zal je me steeds blijven herinneren als een zotte, opgewekte, energieke en eigenwijze madam. Een dame met pit, een dame die weet wat ze wilt.

Harte, dankjewel voor je hele zijn waar ik getuige mocht van zijn.

Ik neem je 'zijn' mee in mijn hart, een plek waar geen enkel vies beest het van mij zal afnemen.

Heel veel liefs,

Je zotte peter Toon

b. Juf Trien, Daphné en Veerle (Trien en Daphné, juffen van Harte, Veerle is juf van Tijn)

Een felle dame met een stralende glimlach,
Fonkelende ogen
En een aanstekelijke bulderlach.

Een huppeldame,
Zingen tot de hoogste noten
En staan op de tippen van haar tenen.

Een prinses,
Lief, schattig, maar ook erg ondeugend
Zo nieuwsgierig en frappant

Een goedgehumte dame
Met krullen om in te verdwijnen
En haar hart op haar tong.

Een dame,
Met lage en hoge hakken
Zo op mama willen lijken.
Een knuffeldame
Die steeds wil zorgen
En zo op papa willen lijken.

Een fietsende peuter
een creatieve kleuter
een enthousiast klasgenootje
een trouwe vriendin
Harte, de "leading lady" van de kleuters

c. tante Annemie en nonkel Geert, Sander, Hannelore en Jasper (zus van Elke)

6 Jaar geleden kregen wij een echt prinsesje in de familie. Ons Hannelore vond het vooral leuk dat er nog eens "een meisje" bij kwam. Tijdens de vakantie werd er heel dikwijls een logeerpartijtje georganiseerd voor hen bij ons thuis, we zullen deze momenten blijven koesteren. Het meisjesspeelgoed werd nog eens bovengedaald, het gefezel tussen de meisjes, samen in bad gaan, het was allemaal zo plezant! Deze logeerpartijtjes zullen in de toekomst nog doorgaan, we zullen er nog van blijven genieten, maar het zal toch anders zijn, zo zonder jou, Harteke. Geen grappige discussies meer bijvoorbeeld over wie de koningin is en wie de prinses. Een discussie die tante Annemie tot haar grote verrassing won, zij mocht de koningin zijn. Waarschijnlijk zag je toen al de vele voordelen van het prinsesje kunnen zijn in. In oktober bleef je de laatste keer bij ons slapen. Zaterdagmiddag gingen we allemaal samen naar het kindertoneel kijken. Wat zat je fier naar je nichtje te kijken. Iedereen mocht dan ook weten dat

de grootste kabouter jouw Hannelore was. We hebben er allemaal van genoten. Wanneer het donker is en de hemel vol met sterren staat, zullen we naar boven kijken en de helderste ster van allemaal zoeken. Wat die zal jij zonder twijfel uitgekozen hebben. En dan zullen we eens knipogen en denken aan alle toffe momenten die we met jou mochten beleven. Wat zullen we het missen, die guitige lach, die onvoorwaardelijke liefde, haar mopjes en vele grappige uitspraken.

d. Oom Govert en Lotta, Ester (broer van Johan)

Waar is Ester?

Waar is Ester? waar is Ester? En je loopt me straal voorbij
Ik, oom Govert, "wie is dat alweer?", 't is dochterlief en enkel zij
Zo'n nieuwe nichtje, klein en lief, waarop je had zo lang gewacht
Ze mist nu al, al weet ze niet, jouw eigen warme Hartepracht

daar in Leuven zag 'k jullie staren met grote ogen naar de tablet
Sisters in crime, klaar om te delen, van blablabla tot "wie is het?"
In je armen zat ze te pronken, genieten van, ach, die laatste dans
Zielsgenootjes in de bloesem, wondere nichtjes Muyldermans

Ester zal niet meer met je spelen, je kennen als een grote zus
Niet met je dansen, in roze kleren, nooit vragen "Is de jouwe Marcus?"
't Zal anders zijn, 't gaat stiller zijn, we weten nog niet waarheen, welke stijl
Maar ze is al in goede handen, is nu al vrienden met Jenne en Tijl

En weet, m'n lief, met grote woorden, zullen we haar vertellen, ja
Over "Harte, schat van zovelen"; van Toon, Lieveke, oma's en opa
Ze zal horen zovele verhalen, over je grapjes, over die prinses
Over de vreugde die je ons hebt gegeven, over dat meisje 'voor altijd 6'.

12) Muziek: "Liefde is alles" – koor Les Amis de P.

<http://www.youtube.com/watch?v=IUjZKOT91WQ>

13) Begroeting

Aanwezigen kunnen Harteke een laatste groet brengen. De kaartjes met de wensen op mogen in de grote doos gestoken worden, die de klasgenootjes van Harte speciaal voor deze afscheidsplichtigheid maakten. Ieder ontvangt een gedachtenisprentje. Uit de manden mag je een sterretje nemen, om thuis een plaats te geven. Dit sterretje zal 's avonds licht geven, zodat we Harte in onze gedachten kunnen houden.

Muziek: diverse nummers, grote-mensenmuziek die Harte ook wel apprecieerde.

- Regina spector: "Blue Lips" <http://www.youtube.com/watch?v=ccZuKOTb6ug>
- Intergalactic lovers: "Bruises" http://www.youtube.com/watch?v=b-zbgTHk_1U
- Laïs: "Houd uw Kanneke" <http://www.youtube.com/watch?v=ZvbMPwFcu54>
- Sinead o connor: "Nothing compares to you"
http://www.youtube.com/watch?v=iUiTQvT0W_0
- Laïs: "Isabelle" <http://www.youtube.com/watch?v=CLH5iHKCzDg>
- Howard Blake: "Snowman" <http://www.youtube.com/watch?v=av0QpbAXHq8>
- Agnes Obel: "Riverside" <http://www.youtube.com/watch?v=vjncyiuwwXQ>
- Tracy Chapman: "Fast Car" <http://www.youtube.com/watch?v=bfqEisOIMJc>

14) Slotgetuigenissen

a. Mama

Lieve Harte, mijn toverprinses, mijn allerliefste krollebol van de hele wereld...
...alsof ik afscheid kan nemen van jou met een brief.

Je leefde, en je leefde lekker hard en maar goed ook.

De dag dat je geboren bent, deed je dat zoals je altijd bent geweest: rappe Harte.

Op een half uurtje was de klus geklaard, de poetsvrouw noemde onze kamer 'de turbokamer'.

Een tijdje later, op een avond - je bent net 1 jaar – en we rijden naar huis met de wagen. Van achter op de bank zegt er iemand iets. Johan en ik kijken elkaar aan en zeggen "dat kan Harte niet zijn he, die is pas 1". Vanaf die dag begon je te praten, meteen in zinnen van drie woorden.

Wanneer je op 2,5 jaar samen met Tijn naar school - de Villa - gaat, steel je menig hart met jouw ongelofelijk grote aaibaarheidsfactor en natuurlijke charme annex woordenpalet; Tijn en later Daphné werden jouw topjuffen.

Ik vergeet nooit ons slaapritueel. Ik zal voor Jenne en Tijn 'iedereen krijgt een rode neus' blijven zingen, terwijl ik hen krabbel en kribbel, een gewone kus, een protkus en een hamhamkus geef. Als het dan tijd is om naar beneden te gaan zal ik 'slaapwel snottebel' roepen. Tijn en Jenne roepen dan terug 'slaapwel, caramel'. En met een 'byebye koeievlaai nachtlawaai' doe ik de deur van de gang zachtjes achter me dicht.

Ik zal rond me heen kijken en zien waar je overal was: naast me op de zetel, naast me aan tafel, hand in hand in de stad, samen in bad, samen op de fiets...; geen Harteke meer die steevast mama tot in het kleinste kamertje volgt. Geen liedjes meer zonder aan jouw mooie stem te denken. Geen mopjes meer over twee tomaten die de straat oversteken of twee pizza's in de oven met jouw schaterlach eraan vast...

Harteke, je vroeg altijd of je later mijn schoenen, mijn rokken, kleedjes en juwelen mocht hebben. De laatste weken bleef je dat ook vragen, uiteraard ging je ze krijgen; en elke keer dat je dat vroeg brak mijn hart, hopen op een wonder dat het monster in je hoofd zou verslaan.

Zaterdag keken we nog samen naar Rapunzel, die met haar haar de hand van haar liefje genas. We hebben toen nog tegen elkaar gezegd hoe mooi het zou zijn moest Rapunzel de slechte celletjes in jouw hoofd komen genezen...

Voor altijd 6, we kunnen alleen maar dromen hoe je het gedaan zou hebben, je verdere leven.

Ongetwijfeld was dat zeer interessant, geanimeerd, creatief en blij geweest. Geen tekenacademie volgend jaar, geen musical- of danslessen meer, geen sauna naast het meer in Finland, geen fotoshoot, geen Frankrijk of Legoland meer, geen chiro volgend jaar...

Toen je geboren was, zei iemand: "Die Harte, die heeft iets speciaal, iets bijzonders, die kijkt dwars door je heen. Die gaat de wereld veranderen." Harteke, en óf je de wereld hebt veranderd. Ik denk dan graag dat de wereld gewoon niet klaar was voor jou... Ik had je nochtans graag 'groot' gekend.

Ik wil de dag van morgen nog even laten wachten. Ik wil nog even luisteren naar jouw stilte. Ik wil nog even vasthouden wat is geweest. Denken aan vroeger, weten dat jij niet weg bent, dat jij nooit ophoudt. Harteke, ik weet niet waar je naartoe bent, maar àls er nog iets is, hoop ik dat je bij Mia en de Flere terecht kan ergens hierboven.

Tot Ooit, mama

b. Papa

Liefste Harte,

30 november 2012, 10 december 2012 en 14 januari 2013. Drie data die ons leven ingrijpend en bruusk veranderd hebben. Toen ik op 29 november voor 't werk nog een muziekquiz presenteerde dacht ik nooit dat ik 8 weken later voor jou een afscheidstekst moest schrijven. Net zomin dacht ik vorige zondag tijdens je 'nachtje observatie' dat je er maandagmorgen niet meer ging zijn. De ballonnen van je verjaardagsfeestje hingen nog omhoog. Ze hangen er nog altijd, bewust, de laatste week dat je bij ons was, was uiteindelijk een groot verjaardagsfeest. Van de prinsessencake van juf Trien heb je niet meer kunnen proeven. We hebben ze vandaag meegebracht, neem gerust een stukje.

Het zal geen moeite kosten om je te blijven herinneren, maar toch wil ik vertellen wat je voor mij betekende. En aangezien je stond te springen om te leren lezen, help ik je hiermee nog wat verder. Voor elke letter van het alfabet een herinnering.

A. van aanwezig. Gewoon door je doen en laten, maar je was altijd en overal 'aanwezig'.

B. van Bea, jouw favoriete verzorgster in de creche, die je nog regelmatig dag ging zeggen toen we Jenne wegbrachten.

C. van chaos, want tussen ons gezegd en gezwegen, je was een beetje een sloddervos. Maar je vond alles wel terug.

D van dansen. Je deed het zo graag, daar in je witte balletpakje, bij juf Joyce. Ook al zei je af en toe dat je daar "je zin niet altijd mocht doen".

E. van Ester, het baby'tje van Govert en Lotta, die tijdelijk in Dubai wonen. Tijdens het skypen vroeg je vooral naar Ester. Haar bezoek in Gasthuisberg was een ontroerend moment.

F van Fanny, bij wijze van spreken je favoriete overbuurvrouw.

G. van goedlachs. Je schaterlach werkte aanstekelijk.

H. van hakken – je kon er uren op rondlopen.

I van Ipad, jouw steun en toeverlaat in Gasthuisberg.

J van juwelen, een echte prinses hangt immers vol juwelen.

K van kietelen en krabben, datgene wat papa de laatste maanden telkens moest doen tijdens het zingen van een slaapliedje.

L van Lasagne, jouw favoriete gerecht. Niet die verse, glutenvrije die mama maakte, wel die voorverpakte van den Aldi.

M van muziekdoozjes, op een verjaardagsfeestje nam je er bijna één van het jarige kindje mee omdat je dat zo leuk vond. Ondertussen heb je er al 4.

N van Nora, toch wel jouw favoriete klasgenootje.

O van oneliners, soms kon je zo'n gevatte en spitse uitspraken doen. Ook in het ziekenhuis. "Mama, wil je staartjes in mijn haar maken", zei je met een glimlach, goed wetende dat al je haar afgeschoren was.

P van prinses, tja, dat behoeft geen uitleg. Of van papa, de liefste papa van de hele wereld.

Q , die slaan we over, dat leer je toch nog niet in het eerste leerjaar.

R van rolschaatsen. Tijdens de speelstraat oefende je uren aan een stuk. Met veel vallen en telkens opstaan. Maar je kon het nadien wel.

S van **supersterk**. Zo gedroeg je je tijdens die drie weken in het ziekenhuis

T van **tekenen**, iets dat je graag deed.

U van **uniek**. In alle opzichten was je een uniek iemand.

V van **vlug**. Zo vlug als je geboren bent, ben je nu heengegaan.

W van **Wie is het**, het gezelschapsspel dat je in Gasthuisberg gekregen had, en waar je al snel onoverwinnelijk in werd.

X van **Xylofoon**, het instrument dat bij de muziektherapie in Gasthuisberg regelmatig gebruikt werd. En muziek maken, daar genoot je van.

Y van **Ysmachine**, zo noemde je de imposante bestralingsmachine toen je die voor het eerst zag.

Z van **zingen**, iets dat je graag, veel en overal deed: K3, Mega Mindy, Laïs, en nog veel meer.

Hartelief, als t geen probleem is zou ik toch graag jouw favoriete mopje hier vertellen.

“Ken jij die mop van Jantje die op ’t wc zit?”

...

Ik ook niet, want de deur was op slot.”

Normaal volgde nu een schaterlach, nu helaas niet.

Slaapwel, lieve schat.

15) “Als ze licht” – live door Klaas Delrue en Tom kestens

Klaas en Tom zongen “Als ze licht”. Het oorspronkelijke nummer is van Yevgueni. Elke paste de strofes aan, op maat van Harte. Klaas en Tom speelden de aangepaste versie integraal.

Als ze licht – Klaas Delrue en Tom Kestens

Ze maakt ons altijd even vrolijk, dat ligt vaak aan haar schaterlach
En de manier hoe ze je aankijkt, maakt je gelukkig dag op dag
Ze houdt van zingen en van dansen, van rollerskaten op de baan
Ze houdt van alle dagen zon, maar ook van sneeuw en van de maan

En als het even minder goed gaat,
Vertelt ze jou een flauwe mop
En dan tovert zij een glimlach, en dan klaart alles,
dan klaart alles hier weer op

En als ze licht, breekt de hele hemel open
Echt je waant je in de tropen
’t is echt machtig als ze licht
Als ze licht baad je uren in de zon
Ik wou dat zij dat nog kon
Wat ze voor ons doet als ze licht

Ze is zelf altijd even vrolijk, ze leeft als een echte prinses
Zo gauw ze thuis komt van de school, juweeltjes aan een stuk of zes
Ze tekent dromen over later, over jou en over mij

Over thuis, over de klas over prinsessen zoals zij

Ze heeft echt niet zoveel nodig, een mama, papa, warm gezin
Dan zegt ze 'jullie zijn de liefste', en echt ze meent het, ze meent het
en slaapt in

En als ze lacht, breekt de hele hemel open
Echt je waant je in de tropen
't is echt machtig als ze lacht
Als ze lacht baad je uren in de zon
Ik wou dat zij dat nog kon
Wat ze voor ons doet als ze lacht

Ja, ik wou echt
Dat zij dat echt nog kon

http://www.youtube.com/watch?v=1XkagCirMsU&list=UUniGIDh_Ss258SfJYBkfjg&index=4

<http://www.youtube.com/watch?v=PPJl1TTas70>

16) Harte aan het woord

We geven Harte vandaag het laatste woord. Ze doet dat op haar eigenste manier: speels, goedlachs, met een liedje: het heksenlied (dit nummer had ze geleerd tijdens een project op school).

<http://youtu.be/Qb7JujykTXc>

17) Afkondiging

- a. Dankwoord
- b. Uitnodiging drink
- c. Verloop afscheidsplechtigheid later op blog